

pri zibeli Rogdajevega sina-otroka, katerega je izročil v varstvo svoji ženi in za katerega je nežno skrbel. Včasih je pa, ne da bi bil komu kaj povedal, odšel v gozdno goščavo in po cele mesece presedel ob bregovih Dnjepra, molčeč vtopljen v svoje misli . . .

— Kaj je z našim knezom? popraševali so se nekateri vojni tovariši. On nič več ne razveseljuje se z nami, ne prihaja na posvetovanja, temveč le nekaj pre-mišljuje.

— Pa se vsaj Perun ne maščuje nad njim, pošiljujoč mu žalost in skrbi, ker ni držal prisege in je prizanesel Rogdajevemu sinu? rekli so drugi.

Rosolan je pa v tem sedel na bregu Dnjepra, gledal hitro begajoče valove in mislil, da Dnjeper odnaša svoje valove v sinje morje, za katerim v bogatih grških mestih ljudje trpe in se boré za novega vsemogočnega Boga . . .

— Ko bi se mi le za malo časa posrečilo zopet videti tega Grka, kateri je tedaj odhajajoč proti tavriskim bregovom prvipot mi spregovoril živo besedo o novem vsemogočnem Bogu, ki se je rodil . . .

In jedenkrat je k temu pustemu bregu, na katerem je Rosolan posedal in mislil svoje navadne misli, približalo se nekaj grških čolnov naloženih z blagom. Kupci in brodarji vrgli so sidra, spustili s svojih ladij mostiče na breg in po teh mostičih šli na suho in jeli kuhati jed.

Rosolan je šel s holma k brodarjem, jih prijazno pozdravil in poprašal, so li mej njimi taki, ki znajo slovanski govoriti.

— Mnogo izmej nas govori slovanščino, odgovoril je Rosolanu mladenič, kajti na Tavridi in ob Dnjepru živi mnogo Slovanov, s katerimi vedno trgujemo in ob-čujemo. A kdo si pa ti?

Rosolan je povedal, kdo da je, obljubil prišlecem varstvo in pokroviteljstvo mej svojim rodnom in pa varno pot skozi svojo deželo k sosednim plemenom.

Povabili so ga k svoji skromni pojedini. Rosolan je k njim prisedel in pred vsem vprašal:

— Kaj se sliši pri vas o novem Bogu?

— O kakem Bogu ti poprašuješ? vprašali so Rosolana Grki.

— O tem, ki se je rodil na svet, zaradi katerega so v vaših mestih bili nemiri, razpori, preganjanja.

— Vse to je že minulo, odgovorili so Grki. Vsi smo pustili prejšnje bogove in verujemo v jedinega, vsemogočnega Boga, — vsi smo kristijani.

— In kdo bi meni mogel povedati o tem novem Bogu, vprašal je nestrpljivo Rosolan Grke.

— Obrni se do našega gospodarja, tega starca, ki sedi na kamnu prav ob reki.

Rosolan je takoj vstal od pojedine, šel k starcu in ga poprosil, da mu razloži, kar ve o novem Bogu.

Starec ga je molče poslušal in vpri v njegove oči svoj globoki, strogi pogled.

— Usedi se in poslušaj, če želiš, rekel je Rosolanu in očistil kamen poleg sebe.

Jel mu je pripovedovati, da se je rodil na svet Odrašenik, bil povit v plenice in bil položen v hlevu v jaslice . . .

Ko je prišel do tega mesta, je skočil Rosolan po konci v velikem navdušenju in prijel starca za roko.

— Že vem, kako je bilo, videl sem sam s svojimi očmi! Le poslušaj!

Povedal je starcu proroške sanje svoje.

Starec se je začudil lepim sanjam in rekel.

— Bog se je že davno nastanil v tvojem srci in dal ti je s tem svoje znamenje. Pojdi dalje po tem potu in izveličaj se.

In več dnij se starec ni odločil od Rosolana, pravil mu je o Kristusu, o njegovih čudežih, učenji, trpljenji, smrti in vstajenji.

Rosolan ga je poželjivo poslušal, vsako besedo si je dobro vtisnil v svojem srci. Ko je končal starec, rekel je trdo in odločno.

— Verujem v vašega Boga in odrekam se od svojih bogov. Ko se povrneš v svojo domovino, vzemi tudi mene s seboj.

In res je izročil oblast svoji ženi, naročil jej, da skrbi za Rogdajevega sinu, kateri naj podeduje kneževsko čast. Rosolan odšel je z grškimi trgovci, ko se poprej poslovi od svojih vojakov, rodu in plemena. Za odhod določeni dan so Grki zgodaj zjutraj spustili svoje čolne, seli k veslom in pluli doli po reki. Rosolan je sedel na sprednjem konci jednega čolna, gledal v megleno daljavo, odpirajočo se pred njim, še pogledal ni več na domače bregove, pokrite s temnimi gozdi. (Konec nasl.)

Novice.

Državni zbor.

Prva seja poslanske zbornice po božičnih počitnicah, oziroma prva seja v tem letu bila je dne 17. t. m. Podpredsednik Chlumecky otvori sejo in javi, da predsednik dr. Smolka iz družinskih ozirov ne more zapustiti doma in priti v zbornico. Nadalje naznani podpredsednik, da se v nekaterih dneh poroči nadvojvodinja Margareta Zofija, hči cesarjevega brata nadvojvode Karola Ludovika, z vojvodo Albertom würtemberškim in prosi dovoljenja, da sme visokima poročencema v imenu zbornice čestitati. Novoizvoljeni poslanec za kmetske občine novojičinske dr. Jan. Fux stori obljubo. Posl. Pernerstorfer stavi nujni predlog glede postavnega tolmačenja določb društvenega zakona. Predlog odkaže se upravnemu odseku v svoječasno poročanje. Pri specijalni debati o proračunu ministerstva notranjih reči in sicer o točki javna varnost graja posl. dr. Gessmann dunajsko mestno policijsko uradno osobje, prijema sploh liberalni mestni občinski svet dunajski in mu očita, da ne skrbi za zadostno razsvetljavo po mestu. Podpredsednik Chlumecky ga ustavi, češ, da to nima z javno varnostjo ničesar opraviti, a govornik ga zavrne. Posl. grof Bonda razmotrava narodne razmere v Dalmaciji, napada hrvatsko stranko in tirja konečno od vlade, da proti Hrvatom podpira italijanski element v Dalmaciji. Posl. grof Kounic graja vlado, ker dela prirediteljem društvenih shodov toliko sitnostij. Posebno nižjim slojem ljudstva delajo se ovire. Morala bi biti ednaka pravica za vse. Vladni za-

stopnik baron Czapka vpravičuje vlado in pravi, da ministertvo skrbi, da se vsem državljanom, ne glede na stan, narodnost ali vero deli ednako pravo. Posl. dr. Menger se tudi pritožuje o nepostavnem postopanju vlade nasproti gibanju ljudstva. Posl. dr. Kramař zatrjuje, da o svobodomiselnosti državne uprave še misliti ni. Brezobzirnosti in nezakonnosti ni konca. Posebno češke dijake policija pridno preganja, za delavca pa že kar noben zakon več ne velja. — Druga seja bila je dne 18. t. m.

Dopisi.

Iz Šent-Vida nad Ljubljano, 15. januarija. (Izv. dop.)

Ob času preganjanja se je sv. Cerkev najlepše razcvitala. Enako se godi s častito družbo sv. Cirila in Metoda. Raste, odkar se preganja. Neki nekatoško-politični odbornik je sicer brenčal zadnje dni tudi po naši vasi zoper to družbo, ter rotil ljudi, da naj se nikakor ne udeležijo ustanovne veselice, katero napravlja „pri Kraljiči“ šentvidska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda. Posrečilo se je, neko malo pobožno dušo pripraviti skoraj ob pamet. Začela je govoriti baje o samokresu, če ne celo o samomoru. K sreči ni storila groznega koraka, sicer bi jo bil že spravil — ne „belec“, ampak „črnc“ — doli v spodnjo škatljico, kamor deva sejalice prepira.

Devetnajsta ženska podružnica najimenitniše slovenske družbe za obstanek naroda se je tedaj danes pri nas ustanovila mirno in zvišila se njena prva veselica na korist katoliški veri in slovenski narodnosti brez nesreče. In kako krasna je bila ta veselica! Vkljub temu vremenu se je v lepo okinčanih sobah poleg zastopnikov in zastopnic iz bližnje Ljubljane zbralo vse, kar je boljšega in blažjega srca iz Šent-Vida in okolice. Zazveneli so po sobani glasovi harmonično ubranega orkestra s pomenljivim: „Naprej!“ Med gosti je pa zavladalo iznenadenje, ki je raslo od točke do točke programa. Vsa čast gosp. učitelju Jakliču in njegovim zvestim kolegam, ki so tako mojsterski pokazali sad svojega navdušenja za umetno godbo, ob jednom pa naklonjenost naši družbi z velikodušnim sodelovanjem. V izbranih in toplih besedah je razložila potem vrla pisateljica in učiteljica, gospodična Janja Miklavčič, pomen Ciril-Metodove družbe. Jednako je posegla v srce poslušalcem njena tovarišica, gospodična Franja Cirman, z deklamacijo Gregorčičeve pesni: „Blagovestnikom“. Močni pevski mešani zbor, ki jo nato nastopil, je bil tako izvrsten, da je poslušalce očaral. Taka prednaša in čistost glasov se redkokje dobi na kmetih. Gospod pevovodja Žirovnik je res mož na svojem mestu. Prijetno sta se tako menjavala petje in godba. Deseta in zadnja točka programa je bila šaljiva loterija, ki je napravila veselim gostom mnogo zabave. družbi pa vrgla 64 gld. 40 kr. Za ta denar se bo že lahko poslal zabojček katekizmov čez karavanke, da se bodo zapuščeni koroški Slovenci učili Boga moliti v svojem jeziku. To je Ciril-Metodovo delo!

Prišel je bil tudi nekdo na veselico pobirat darove za velevažno šentvidsko gasilno društvo, katero bode kmalu zelo potrebno, ako se bode kurilo pod stebre naše narodne zgradbe. Nadejajmo se pa, da se pred požarom pogasi hudobno podvržena bakla in da nas že v cvetočem majniku razveseli šentvidska ženska Ciril-Metodova podružnica z jednodušno vsprejeto, še bolj veličastno veselico pod milim nebom.

— **Iz cesarske rodovine.** Naša presvitla cesarica Elizabeta, o kateri smo poročali, da se je pred nekaj tedni odpeljala na otok Krf, obiskala je minole dni balearske otoke v srednjem morju in se namerava baje podati na Španjsko in se v mestu Aranjezu sniti s španjsko kraljico Marijo Kristino. — Nadvojvoda Franc Ferdinand, sin cesarjevega brata Karola Ludovika, ki se je sredi meseca decembra odpeljal iz Trsta na

svetovno potovanje, bival je te dni v indijskem svetovnem trgovinskem mestu Bombay. Bil je navdušeno vsprejet. Od tod odpeljal se je nadvojvoda včeraj v indijsko mesto Calcutta. Povsod, kjer se nadvojvoda ustavi, napravljajo mu lepe ovacije in prirejajo mu presrčne vsprejeme. — Nadvojvodinja Marjeta Sofija, hči nadvojvode Karola Ludovika, poroči se 24. t. m. z vojvodom Albrehtom würtemberškim.

— **«Družbi sv. Cirila in Metoda»** je poslal 138 gld. letnega doneska za podružnico Poljanska Dolina prvomestnik, č. g. župnik J. Ramoveš — Za novoletno darilo so naklonili: Podružnica v Ptuji 50 gld. po g. A. Gregoriči, podružnica Pivka, s sedežem v Št. Petru, 23 gld. 80 kr. po g. tajniku A. Lavrenčiči, gospica Franjica Brinšekova 14 gld. 80 kr., nabrane v Trnovem pri J. B. in Savinjska posojilnica v Žalci 10 gld. — Prvo XX-krono so darovali: Društveniki bralnega društva v Trebnjem po g. J. Ruprechtu, lekarnarji in predsedniku, g. Vinko Ježovnik, župan v Velenji, po g. notarji Kačiči, blagajniku šoštanjske podružnice, in Neimenovanec. — Dalje smo prejeli 8 gld. 30 kr. novoletnine po vč. g. dekanu F. Dovniku, prvomestniku gornjegraške podružnice, 6 gld. 35 kr., nabranih pri odhodnji 2 bratov „Sokolov“ po g. Edmundu Kavčiči, knjigovodji v Ljubljani, 6 gld. kot dar vesele družbe na Vranskem po g. notarji Antonu Svetini, 3 gld. novoletnine č. g. župnika A. Berceta in g. učitelja Lužarja in 3 gld. daru vesele družbe po g. A. Kozlevčarji. — Povodom veselega dogodka v svoji obitelji je poslal g. M. Prosekar iz Kotmare Vesi 2 gld. 50 kr.; vesela družba trgovskih pomočnikov pri Kolovratu je darovala za božično darilo po g. J. Bahovci, knjigarskem komptoiristu 1 gld. 40 kr.; vesela družba pri g. Batisu v Litiji 1 gld. 30 kr.; in vesela družba v Sevnici po g. Ivanu Končanu 1 gld. — Za oprostilo novoletnih voščil so poslali: Mestni župnik, č. g. J. Vrhovnik, 1 gld., č. g. kapelan J. Volk 1 gld., g. J. Rant, gospici Pavla in Zofija Rantovi po 1 gld. in g. A. Kozlevčar 50 kr. — Vam darovateljem veselo novo leto!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Zima.** Tako hude zime, kakor jo imamo letos, ne pomnijo niti stari ljudje. Na precej debel sneg, ki je zapadel precej prve dni po novem letu, pritisnil je uprav sibirski mraz. V Ljubljani kazal je minole dni toplomer 20°—25° C. pod ničlo in kar je nenavadno, Ljubljana je na večih krajih kar do srede zamrznila. Par večerov zamrznil je celo plin, tako, da niti potrebne razsvetljave ni bilo po nekaterih mestnih ulicah. Minoli torek se v gledališči ni mogla vršiti predstava, zamrznil je plin in nedostajalo je potrebne razsvetljave. Z dežele čujejo se pritožbe, da mlinci in žage večinoma vsi stoje. Pri Radovljici zamrznila je Sava na daljavo več kilometrov čez in čez zamrznela. V Logatci so vsled neznosnega mraza zaprli vse šole. Dne 14. t. m. kazal je ondi toplomer — 33° C. Na Krasu razsajala je te dni razun hudega mraza še ljuta burja. V Postojini zamedla je burja omnibus, ki vozi iz trga na kolodvor. Morali so priti ljudje in odkopati vprežena konja, ki sta tičala do vrha v snegu. Vsled hudega mraza poginilo je tudi že več živalij, posebno tičev in tudi zajcev. Tudi iz drugih krajev dohajajo ednaka poročila o hudi zimi. V Trstu, kar je pač nenavadno in prav čudno, kazal je te dni toplomer — 7° C. Ob močnem divjanji burje bila so vsa morska obrežja pomrznela in sicer gorki Trst, podoben je bil kakemu severnemu pristanišču. V Gorici je tudi do — 10° C. in Soča je na več krajih premrznela. Iz Celovca, Gradca, z Dunaja itd. prihajajo tudi poročila o strašnem mrazu. Celo na Laškem, kar je pač nezasišano, imeli so po večih krajih po nekaj stopinj mraza in je na nekaterih krajih celo zmrzovalo.

— **Grozovit mož.** V Preserjih občine Holmec pri Mengiši, usmrtil je 34letni posestnik Martin Škrjanec na grozovit način svojo 37letno ženo Marijo. Zvečer prišedši domu, zgrabil jo je v veži, jo tiral v spalno izbo in ji ondi prizadjal